

32 söndagen 'under året' - år A

Ingångsantifon (jfr Ps 88:3)

Låt min bön komma inför ditt ansikte, Herre, böj ditt öra till mitt rop.

Inledning

Långsamt närmar vi oss kyrkoårets slut. Och allt oftare kommer vi få höra om världens slut, om Kristi återkomst och om den universella uppståndelsen och domen. Kristus skall komma i härlighet, för att döma levande och döda. Vi tror på denna sanning. Kristus kommer varje dag. Vi behöver kloka sinnen, för att kunna lägga märke till och respektera honom i de små och behövande, i Skriftens ord, som kyrkan förkunnar för oss, men framför allt här och nu, då han tillsammans med oss sätter sig vid eukaristins bord.

HERRE - Eviga Vishet, du dog på korsets trä för att ge oss liv. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - Vårt liv och vår uppståndelse, du kommer åter till att döma levande och döda. Kristus, förbarma dig.

HERRE - Vakande Gud, du har förberett rum åt oss i din faders hus. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Allsmäktige och barmhärtige Gud, driv bort ifrån oss allt som skadar oss, och låt oss, utan hinder till kropp eller själ, i frihet göra det goda som du har berett åt oss. Genom din Son...

Första läsningen - Vish 6:12-16 (Strålande och oförgänglig är visheten)

Läsning ur Vishetens bok.
 Strålande och oförgänglig är visheten.
 Hon är lätt att se för dem som älskar henne,
 man finner henne om man bara vill söka.
 Längtar man efter henne, ger hon sig först till känna.
 Den som söker henne om morgonen får kort väg,
 ty han finner henne sittande vid husets port.
 Att ha henne i tankarna är den högsta klokhet,
 och den som ligger vaken för hennes skull
 är snart utan bekymmer.
 Hon går själv omkring och söker upp
 dem som är henne värdiga.
 Vänligt visar hon sig för dem var de än går,
 hon möter dem närhelst de tänker på henne.
 Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 63:2-8

R. Min själ törstar efter Gud,
 efter den levande Guden. (643)

Gud, du är min Gúd, *
 i gryningen söker jag díg.
 Min själ törstar efter dig,
 min kropp längtar efter díg *
 i ett torrt land som försmäktar utan våtten.

Så skådar jag nu efter dig i témplet *
 för att få se din makt och din ära.
 Ty din nåd är bättre än lív, *
 mina läppar skall prisa dig.

Så skall jag då lova dig så länge jag léver, *
 i ditt namn skall jag lyfta mina händer.
 Min själ blir mättad som av mærg och fétt, *
 och med jublande läppar lovsjunger min mún,

när jag kommer ihåg dig på min bädd *
 och tänker på dig under nattens tímmar.
 Ty du är min hjälp, *
 och under dina vingars skugga júblar jag.
 Min själ håller sig intíll dig, *
 din högra hand beskyddar mig.

Andra läsningen 1 Thess 4:13-18 (Gud skall genom Jesus föra till sig de avlidna tillsammans med honom)

Läsning ur Paulus första brev till thessalonikerna.
 Vi vill att ni skall veta hur det går med dem som avlider, så att ni inte behöver sörja som de andra, de som inte har något hopp. Om Jesus har dött och uppstått, vilket vi tror, då skall Gud också genom Jesus föra till sig de avlidna tillsammans med honom. Med stöd av vad Herren lärt oss säger vi er detta: vi som är kvar här i livet då Herren kommer skall inte gå före de avlidna. Ty när Herren själv stiger ner från himlen och hans befallning ljuder genom ärkeängels röst och Guds basun, då skall de som är döda i Kristus uppstå först, och därefter skall vi som är kvar i livet föras bort

bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och sedan skall vi alltid vara hos honom. Ge nu varandra tröst med dessa ord. Så lyder Herrens ord.

Halleluja Jfr Matt 24:42a,44

Håll er vakna,
ty ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium - Matt 25:1-13 (Liknelsen om de tio brudtärnorna)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Matteus. Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde blev alla dåsiga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre,

öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne."
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Vår Herre, Jesus Kristus är mitt ibland oss och en dag kommer han att bli vår domare. Genom honom vill vi be till Fadern för alla människor.

1. För mänskligheten, att jordens invånare en gång skall nå det eviga livet i Faderns hus, ber vi till Herren:
Herre, hör vår bön.

2. För vår påve, för alla biskopar, präster och diakoner, att de utan att förtröttnas predikar om nödvändigheten av att leva i vaksamhet, ber vi till Herren:
Herre, hör vår bön.

3. För dem som är kallade till tjänst i kyrkan, att de med sina böner, offer och vaksamhet visar människor de värden som inte förgår, ber vi till Herren:
Herre, hör vår bön.

4. För människorna i våra hemländer, att de må glädja sig åt fred och frihet, ber vi till Herren:
Herre, hör vår bön.

5. För oss som är samlade här vid nattvardsbordet, att Kristus finner oss vakande, när han kommer, ber vi till Herren:
Herre, hör vår bön.

Gud, du har kallat oss till livet. Hör våra böner för din enfödde sons skull. Han som med dig lever och råder i evighet. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, se i nåd till detta offer, och hjälp oss att med tanke och känsla leva med i Kristi lidande, som här blir närvarande. Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation VIII för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovets offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty genom Sonens blod och genom Andens kraft har du samlat dina genom synden skingrade barn och förenat dem till ett.

Liksom du är ett med Sonen och den helige Ande, så gör du din kyrka till ett i dig, till Kristi kropp och till Andens tempel, och ger så kunskap om din vishet i hela dess mångfald.

Därför stämmer vi in i änglarnas lovsång inför din tron, vi prisar ditt namn, tillber dig och sjunger:

Kommunionantifon (Ps 23:12)

Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro.

Bön efter kommunionen

Vi tackar dig, Herre, för den gåva som mättar oss och ber att Andens kraft, som tagit vårt innersta i besittning, gör oss uppriktiga och uthålliga i din tjänst. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

